

עת"א 26140/12/14 - תפאל מחמד עבד (אסיר), נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

31 דצמבר 2014

עת"א 26140-12-14 עבד(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא
העותר	תפאל מחמד עבד (אסיר), ת"ז 203327903
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר נגד החלטת המשיב לפיה אין לאפשר לעותר לצאת לחופשה מבית הכלא.

העותר שפוט לתקופה של שנה ו-3 חודשים וזהו מאסרו החמישי בגין גניבות מתוך רכב, עבירות תעבורה, עבירות כלפי המשפט ושימוש בסמים מסוכנים. העותר מרצה מאסרו בבית סוהר כרמל ושולב בפרויקט ל"ב המיועד לטיפול בהתמכרויות.

לטענת המשיב, בתאריך 8.5.14 הורחק העותר מפרויקט ל"ב בשל סירובו למסור בדיקת שתן. בתאריך 25.5.14, לאחר שמסר בדיקת שתן כנדרש, ביקש להשתלב מחדש במסגרת. הוא רואיין על ידי הצוות הטיפולי ונמצא מתאים. שולב במסגרת עד הרחקתו בתאריך 5.11.14 בשל התרשמות הצוות הטיפולי מקיבעון בתהליך ומיצויו.

כמו כן, בתאריך 30.7.14 הופגש עם יועצת רש"א לבחינת התאמתו לתוכנית שיקומית בפיקוח במסגרת הוסטל. בתאריך 5.10.14 בשל חוסר במקומות פנויים בהוסטל נבחנה התאמתו לתוכנית פיקוח בקהילת מגוריו. הוא נמצא מתאים בכפוף להצגת אישור תעסוקה. העותר התקשה בהצגת אישור תעסוקה ובמקביל ניכרה נסיגה בתפקודו. היענותו לכללי המסגרת התרופפה ומעורבותו במרחבים הטיפוליים השונים הצטמצמה. בתאריך 13.10.14 נערכה לו שיחת הערכה על ידי הצוות הטיפולי ונמסרה לו חוות דעת אודות מיקומו בתהליך הטיפולי והנסיגה בתפקודו. העותר ביקש לסיים את התהליך הטיפולי למרות שהובהר לו כי להתרשמות הצוות הטיפולי הוא עדיין זקוק להמשך טיפול.

בפגישת עו"ס עם העותר הוא הצביע על חוסר יכולתו להציג אישור תעסוקה ליועצת רש"א והבהיר כי הוא מעוניין לוותר על הדיון בוועדת שחרורים וביקש להשתלב באגף נקי מסמים. הובהר לו כי להתרשמות הצוות הטיפולי טרם השלים את התהליך. העותר אף ביטא בפני הצוות הטיפולי חששות מפני אסירים אחרים. העותר שב ופנה לצוות בבקשה לסיים את

התהליך הטיפולי ולעבור לאגף נקי מסמים ונערכו עימו מספר שיחות בהן הוסבר לו כי במידה שתפקודו יהיה תקין בקשתו תיבחן, אך לטענת המשיב לא חל כל שינוי בהתנהגותו או עמדותיו. בתאריך 5.11.14 הוחלט על הרחקתו ממסגרת הגמילה והוא שובץ באגף נ"ס.

המשיב טוען כי הצוות הטיפולי ערך דיון בנושא חוות דעת לחופשה של העותר ולנוכח הנסיגה בתפקודו וההתרשמות כי הוא מתקשה בקבלת סמכות וגבולות חיצוניים הוחלט שלא להמליץ על חופשה. גורמי הטיפול מתנגדים ליציאתו של העותר לחופשה וסבורים כי מסוכנותו היא כזו שאינה מאפשרת יציאה לחופשה. עוד נטען כי העותר נדון לדין משמעת ביום 17.11.14 לאור עבירת משמעת שביצע עת לא חזר מיציאתו לקנטינת הכלא במועד בו היה אמור לחזור וטען כי היה לו ביקור, טענה שהייתה שקרית. העותר נידון לאזהרה חמורה עקב כך.

העותר טוען כי סיים את התהליך הטיפולי וכי מגיע לו לצאת לחופשה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

פקודת נציבות שירות בתי הסוהר בעניין חופשות אסירים קובעת באופן מפורט ביותר כללים להפעלת שיקול-הדעת לאישור חופשות של אסירים. העקרונות הבסיסיים המתווים את שיקול-הדעת מביאים בחשבון את סוג העבירה שבגינה מרצה האסיר את עונשו, הרשעות קודמות, הליכים תלויים ועומדים ותקופות ריצוי מאסר מינימאליות. כמו כן נשקלות הנסיבות האישיות המיוחדות המתייחסות לאסיר ולדרך תפקודו במהלך ריצוי עונש המאסר. בגדר השיקולים המנויים בפקודת הנציבות נכלל חיזוי התנהגות האסיר במהלך שהותו בחופשה. ראו:

ע"א 6481/01 סולימאן אל עביד נ' שירות בתי הסוהר, פ"ד נ"ז(6) 678 (2003).

המלצת הגורמים הטיפוליים בכלל אם לאשר חופשות לאסיר או להימנע מאישורן היא בעלת משקל רב, אך היא בגדר המלצה ואינה שוללת את שיקול דעתו של הגורם המוסמך. המשקל שיש ליתן לשיקולים הענייניים השונים נובע מן האיזון הראוי בין שני אינטרסים עיקריים: האינטרס של האסיר לצאת לחופשה, מן העבר האחד, ואינטרס ההגנה על הציבור, מן העבר האחר (ע"א 6481/01 הנ"ל).

על פי פקודת נציבות שירות בתי הסוהר חופשות אסירים אינן זכות מוקנית אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך (ראו לעניין זה גם: רע"ב 1017/13 גבריאלוב נ' שירות בתי הסוהר (החלטה מיום 26/06/13)). על בית המשפט לבחון, בהקשר זה, את חוקיות ואת סבירות הפעלת שיקול דעתם של הגורמים המקצועיים בשירות בתי הסוהר (ראו: רע"ב 3818/13 חפוטה נ' משטרת ישראל (החלטה מיום 28/10/13)).

לאור האמור לעיל, סבורני כי בעניינו של העותר החלטת המשיב שלא לאפשר לעותר לצאת לחופשה הינה החלטה סבירה שלא נפל בה פגם המצדיק התערבות. הגורמים הטיפוליים בכלל סבורים כי התנהלותו של העותר מגבירה את פוטנציאל מסוכנותו בחופשה וכמו כן לאחרונה נדון העותר בגין עבירת משמעת שביצע. על כן, בנסיבות אלו החלטת

המשיב בעניינו של העותר הינה החלטה סבירה שאין מקום להתערב בה.

העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות מח' האסיר בשב"ס.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ה, 31 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא